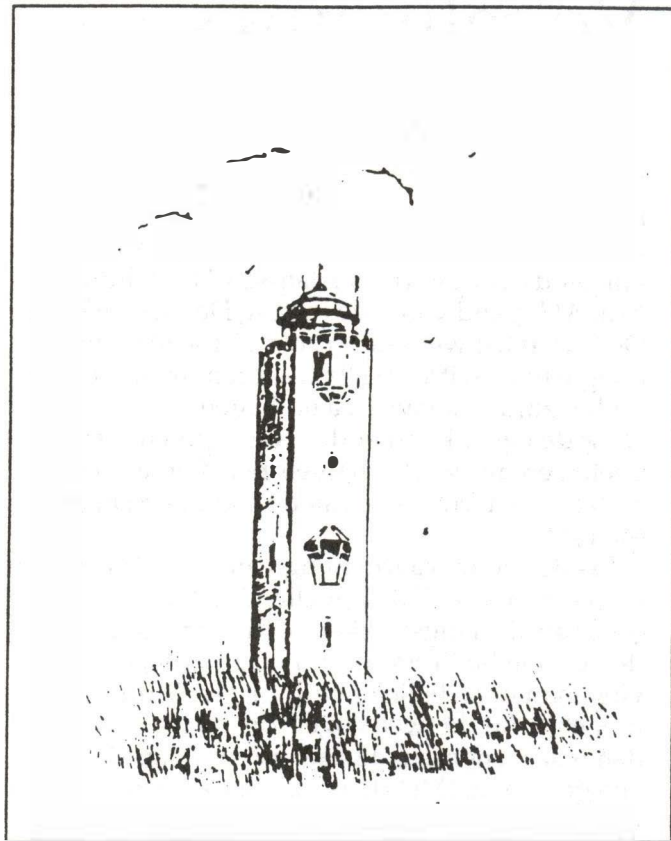


# Rondje groen

W. Andelaar

*Als geen andere plaats leent Noordwijk zich voor een rondje groen. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur te bieden heeft.*

Van een voormalig hoofd van de plantsoenen-dienst is de uitspraak: In Noordwijk Zee groeien alleen maar 'rozenbottels'. Met andere woorden, het heeft geen zin om allerlei aardige bomen en struiken in het zeedorp aan te planten. Die groeien toch niet. Hij bracht zijn uitspraak in praktijk. Overal in het dorp vond en vind je nog steeds de Rimpelroos, want dat is de naam van de struik. Een deel van de Prins Bernhardstraat heeft er zelfs de naam aan te danken: Het Rozenperk. Natuurlijk had de man veel beter bomen en struiken kunnen planten waarvan we weten dat die in de duinen gedijen, die hier thuis horen. De witte Abeel en de Balsempopel bijvoorbeeld, of de Noorse Esdoorn. Of deze hier echt thuis horen is overigens ook nog de vraag. De laatst genoemde zeker niet, maar net als de andere bomen voelen deze zich inmiddels goed thuis. Erg fraai is de Rimpelroos niet. Vooral als er van het snoeien niets terecht is gekomen, wordt het op den duur een wat uit de krachten gegroeid geheel. De fraaie bloei echter in het late voorjaar en de bottels in de nazomer maken veel goed. Niet alleen aardig voor het oog als we langs het fietspad naar het noorden lopen. Op die bottels zijn ook vaak vogels te zien. Ring- en Huismussen, soms Vinken, en zeker Groenlingen. Zij vinden volop voedsel in de vorm van het zaad in de bottels. Een enkele keer ook zijn er Putters op de Rimpelroos te zien. Als je dit beestje voor de eerste maal ziet heb je het idee dat het een weggevlagen tropische vogel is. Veel rood en geel in het verenpakje. De meeste van onze inlandse zangvogels zijn nogal eenvoudig gekleurd. Je zou haast zeggen; aangepast aan de wat saaie en kleurloze uitstraling die wij Hollanders schijnen te hebben. De Putter springt daar zeker uit. Er zijn nog wel wat kleurige vogels in Nederland, de IJsvogel bijvoorbeeld en de Bijeneter, maar die zie je echt niet elke dag. Tot voor een jaar of twintig gold dat overigens ook voor de Putter. Deze hoorde meer thuis in de Betuwe en in Zeeland. Vooral in boom-



gaarden. Ik herinner me nog goed het eerste broedgeval in Noordwijk, op de v.d. Berghstichting. Dirk Barnhoorn liet me het nestje zien en dat was iets bijzonders voor deze streek. Nu vinden we de vogel broedend in en om het dorp, vooral in de jonge aanplant. Een paar jaar achter elkaar maakte een paartje een nest in een boomtje aan de Prins Bernhardstraat. Met veel plezier gadeslagen door de bewoners daar. Zo'n stuk of wat Putters op een Rimpelroos maakt je wandeling extra plezierig. We zwermen tegenwoordig uit naar allerlei werelddelen, Indonesië en Australië om maar wat te noemen, of Zuid-Amerika. En komen dan thuis met allerlei verhalen, over Kolibris en Paradijsvogels die we gezien hebben. Leuk natuurlijk en erg mooi, maar je kijkt daar als toerist naar. Die Puttertjes echter geven je het gevoel dat ze echt van ons zijn. Bijna dagelijks te zien zomaar op je morgenwandeling.